

Pártélet

Emeljük a bányász-pártoktatás szervezeti — tartalmi színvonalát

A pártoktatás megkezdését nagy várakozás előzte meg. Ennek oka, hogy jelentősen megnőtt a dolgozók érdeklődése, politikai és a termelési kérdések iránt.

A bányász pártszervezeteink egyrésze számolt a hallgatók megnövekedett érdeklődésével és az egyéb feladatok mellett eredményesen indította meg a pártoktatást. Az Ernő-bánya és a Központi-műhely pártszervezeténél a pártvezetőségek a kiváló bizottságok a második széri elbeszélgetést is olyan alaposan végezték, mint az elsőt. Ezekről már arról beszéltek, hogy a hallgató, hogyan készüljön fel és az oktatás beindulásának időpontjában is megállapodtak. Azonban a bányász pártszervezeteink egyrésznél a beindulás arról tanúskodik, hogy az idáig megtartott foglalkozáson a beütemezett hallgatók 70–80 százaléka jelent csak meg.

Ilyen volt például a Ferenc-bánya oktatása, ahol a hallgatók 75 százaléka jelent meg. A Beszáló-akna oktatásánál még kiválóbb esettel találkozunk. Előfordult olyan eset, hogy 13-ból nyolc igazolatlanul volt távol. Ezzel az ottani pártvezetőség egyetértett. Vagy a cseri pártszervezetnél, ahol a pártvezetőség egy foglalkozáson hat igazolt távolmaradót engedélyezett. A felvetődött hibák többsége szervezeti hibákból adódott.

A szervezési hibákon kívül más fogyatékok is vannak.

A szemináriumok általában nem eléggé színvonalasak.

Sokszor a propagandista nem készül fel megfelelően az anyagból. Ez minden pártszervezetnél megmutatkozik, elsősorban a politikai iskolán. Olyanra is találunk, hogy a régi jegyzetből tartotta a propagandistát az előadás, vagy a foglalkozást, broszúrát olvasta fel. Az ilyen előadások következménye az, hogy a hallgatók nem figyelnek az előadásra, nem értik meg az anyagot és így kedvüket veszítve elmaradnak a szemináriumokról.

Az előadásnál olyan hibák is előfordulnak, hogy túl hosszúak. Ilyen volt Izer József és Bodrogi Sándor elvtársak előadása. Az előadásokkal az a célunk, hogy a legényegesebbet, az elvi részeket megmagyarázzuk és az idő nagyobb részét az anyag megbeszélésére használjuk fel.

A szemináriumok viták is sok kívánni valót hagynak hátra. Elsősorban azért, mert sok hallgató elfoglaltságára hivatkozva, nem tanulmányozza, vagy el sem olvassa az anyagot. Ezek a hallgatók aztán nem aktivizálják magukat a foglalkozáson.

Az is gyengíti a vitát, hogy csak elvi dolgokról, vagy országos eredményekről beszélnek.

Nem lehet jól megérteni az anyagot, nem tudja a propagandista tettekre mozgósítani a hallgatóit, ha helyi jellegű dolgokról nem beszél. A foglalkozásokat úgy kell irányítani, hogy minden hallgató megértse, neki személy szerint mit kell tenni az itt hallottak alapján, a párt politikájának végrehajtása, a termelés érdekében.

Miért ne taníthatná hallgatóit minden propagandista olyan eredményesen, mint az Ernő-bányánál Híró Ferenc elvtárs, vagy a műhelynél Gémes Béla elvtárs. Ezek az elvtársak az országos eredmények mellett

megmutatják saját üzemük fejlődését, a hallgatók életében végbement változásokat.

Az ilyen propagandisták előadását figyelik és megértik a hallgatók, szívesen vesznek részt szemináriumokon. A lemereszlődással szemben állandóan növekedik a megjelenés.

A Beszáló-akna pártszervezeténél a propagandisták igen lelkiismeretesen készülnek fel. Azonban mi, Reguli és Hülber elvtársaktól ezenkívül azt is várjuk, hogy a szerve-

zési munkában is adjanak segítséget a pártszervezetnek. Közös erővel, az egyéni elbeszélgetés eszközével érik el, hogy a megjelenés is olyan legyen, mint a propagandisták felkészülése.

Azokban a pártszervezetekben, ahol a megjelenéssel és a felkészüléssel hibák vannak, a hiba fő oka az, hogy a pártvezetőségen belül nem vált kollektív munkává a pártmunkának ez a fontos része. Legtöbb alapszervezetnél a pártoktatással csak maga a párttitkár foglalkozik. Így például Ferenc- és Cserbányánál. Ezeknél a pártszervezeteknél — a többi pártszervezeteknél is — fennáll bizonyos mértékig az a hiba, hogy a kiváló bizottságok a kiváló bizottságok befejezettnek tekintik munkájukat. A fő cél, hogy a kiváló bizottságok váljanak az oktatás segítőjévé,

keressék fel ismételt azokat a hallgatókat, akikkel előzetesen elbeszéltek. Ebben a munkában minden alapszervezetnél a propagandisták is vegyenek részt.

A bányász pártszervezeteinknél minden szaknak külön van a pártoktatása. Így megvan arra a mód, hogy a pártvezetőség maga között elosztja a szakokat, s egy-egy szakért, a pártvezetőségi tag legyen felelős.

Ha a bányász pártoktatásunkban az eddigi eredményeinket tovább fokozzuk és minden alapszervezetben meghonosítjuk, ha felszámoljuk a kezdeti lépések kisebb-nagyobb fogyatékosait, akkor biztosak lehetünk munkánk eredményességében.

Lucza Ferencé
Városi Pártbizottság
pártoktatók házában vezetője.

A Városi Pártbizottság ülése

A Városi Pártbizottság november 28-án, hétfőn ülést tartott. Az ülése a szénbányászati feladatairól szóló beszámolót Martinkó Mátyás elvtárs, a Városi Párt-Végrehajtóbizottság tagja tartotta. A második napirendi pont Réthalmi Sándor elvtárs beszámolója volt a Központi Vezetőség és a Minisztertanács leveléről. A pártbizottság mindkét napirendi pontban szereplő munka megvalósítására határozatot hozott.

Ugyancsak a Városi Pártbizottság ülésén egysítették ki a Városi Pártbizottságot, visszahívás, illetve kiegészítés útján. A pártbizottság ülése, határozatait, segítségét nyújtának az előttünk álló munkák elvégzésében.

Vegyék igénybe az értékmegőrzőket a szállókon

A szállókon az utolsó időkig igen sűrűn fordultak elő lopások. Amíg egy-egy bányász dolgozott a munkahelyen, addig lelkiismeretlen egyének megdézsmálták a szekrényét, ahol értékeit, karóráját, vagy egyéb tárgyait tartotta.

Sok panasz ment a városi rendőrségre, egy-egy esetben sikerült megtalálni a tettest, ez azonban nagy javulást sajnos nem hozott. Ekkor a rendőrség vezetői azt a javaslatot tették a trósztnak, állítsanak be értékmegőrzőket a szállókon, ahová értékesebb tárgyaikat a dolgozók letehetik, nyugodtan tudják végezni munkájukat.

A rendőrség javaslata alapján

végre is lettek hajtva az értékmegőrzők felállításának tervei. Azóta igen eredményesen védik meg a szállók lakók értéktárgyait a gondnokok. Előfordul most is olyan eset, hogy olyan dolgozó, aki nem teszi be értéktárgyjait holmiját, megkárosodik, mert értékeit elloplják. Annál inkább törekedni kell arra, hogy minden dolgozó pénzét, óráját beadja az értékmegőrzőbe, mert ezzel megakadályozhatjuk, hogy a dolgozók károsodjanak. Használják fel dolgozóink a rendőrség értékes javaslatát, az értékmegőrzőket, rakják be holmijaikat oda, mert saját maguk járnak jól, megelőzhetik vele a károsodásukat.

Helyet kérünk a lámpakamrának

Régi kérésünk volt az üzemvezetőségünk felé, hogy a lámpa felvétel és leadás megkönnyítésére biztosítsanak helyet a felolvasóterem mellett a kéziratárban. Igen egészségtelen, amikor az ember megizzadva feljön a bányából és a lámpát el kell vinni a lámpakamrába jó messzire. Nem újkéltű kérés ez már, többször elhangzott, a legutóbbi termelési értekezleten is volt róla szó. Mind a mai napig nem teljesítették azt a kérést, ami nagymértékben elősegítené az egészségünk megvédését.

Véghelyi József.

Városligeti hírei

A VÁROSI TANÁCS közli, hogy december 9-én az I. kerületi tanácsnál és ugyanezen az időben a 26/1. Építőipari Vállalatnál Kovács Józsefné és Nagy Tibor tanácsstagok, tanácsnagok beszámolót tartanak.

A „13-AS SZÁMÚ ÜGYNÖK” című izgalmas szovjet filmet játssza a Kultúrotthon filmszínháza december 2-től kezdve.

MEGKEZDTEK a Fő-tér aszfaltozását. A téren lévő két vasoslopot eltávolították és megkezdtek az aszfaltozási munkát.

A SZÁLLODA, melyet a közeljövőben nyitnak meg, egyre szépül. A külső vakolási munkák rövidesen befejeződnek, elkészült az étterem sárja és zöld terme is.

A THURY GYÖRGY Termelőszövetkezet tagjai a szántási munkákat 100 százalékgig befejezték. Most az 50 férőhelyes istálló és gazdasági épületek munkáinak lát-nak neki.

A BOLGÁR KIÁLLÍTÁS november 30-án bezárta kapuit. A tanácsnagok a kiállítás a dolgozók körében nagy érdeklődést keltett. Intézmények és iskolák hallgatói is meglátogatták.

A DISZ-BEN lévő filmszínház ezután minden kedden és szerdán új filmet mutat be. Ezzel is növekszik a szórakozási lehetőség.

A FALUSZINHAZ 5-én, hétfőn este 7 órakor a „Szív nem felejt” című szovjet színdarabot mutatja be.

AZ UKRÁN HET alkalmából 3-án, szombaton a Kultúrotthonban a szentkirályszabadjai szovjet együttes és a várpalotai kultúrcsoportok közreműködésével ünnepi kultúrmissor lesz.

VÖRÖSMARTY IRODALMI EST. A nagy költő halálának 100. évfordulója alkalmából 18-án este 6 órakor a DISZ-ben irodalmi estét tartanak.

Ilyen vójárokból álljon a törzsgárda

Képes Rudolf hiány nélkül dolgozik

hallani párttitkártól, üzemvezetőtől, aknásztól.

Ki ez a Képes Rudolf? Aki mindenki szerint egyike a legjobb bányászoknak. Szerény, egyszerű, csendes ember, így lehet meghatározni. És mint az ilyen emberek, valóban a legjobb dolgozók egyike. Bár régi bányász, Herenden mindössze három éve dolgozik. Ezalatt a három év alatt becsülettel teljesít tervét, amit bizonyít, hogy hűségjuttatást utoljára 4300 forintot kapott, de a havi keresete sincs 3000

forinton alul.

Arról ismerik Képes Rudolfot munkatársai, hogy nem válogat a munkában, ahová teszik, ott becsülettel elvégzi, minden munkát megfog, legyen a munkahely meleg, vagy vizes, egyformán lelkesedéssel csinálja a havi százalára 120-ra is fölmeleg. S abban, hogy Herend-bánya már hetek óta teljesíti a tervét, neki is komoly része van. Képes elvtárs szorgalmas munkája mellett magatartásával is példát mutat, soha nem hiányzik és mint pártönkivüli néprevelő elbeszélget a mulasztókkal.

Ilyen Képes Rudolf és hozzája hasonló vójárokból kell kialakítani a törzsgárdát Herenden, melynek segítségével meg lehet szilárdítani a munkafegyelmet, állandóvá tenni a tervteljesítést.

Jó munkamódszer = 163 százalék

névét. Nem is azzal a szándékkal kezdünk vele beszélgetni, hogy ismét megkérdezzük, hogyan szerezte meg kiténtetéseit, hanem a módszere felől érdeklődünk és egy-két kérdést megkockáztatunk a jövő terveit illetően.

Szélesen elmosolyodik, amikor ezt a szót hallja, „módszer”. Az van a mosolya mögött, hogy a bányamunka nem olyan, amiben kaptatást használnak. Gondolatok későbbi szavakba formálódnak: „Ahogy kívánja a munkahely, úgy dolgozik az ember. Lehet, hogy mindjárt tűzni kell, vagy fát kell bekészíteni. Meg a fronttól is függ.” Idáig igaza is van Ziegler elvtársnak, de ahogy tovább kerekedik a beszélgetés, kiderül, hogy azért neki is van egy olyan módszere a munkájában, amit a munkahelytől függet-

lenül mindig használni szokott. Az első és legfontosabb, hogy a munkaidőjét pernyi veszteség nélkül kihasználja. Gyakran van úgy, hogy megáll a kaparó, ilyenkor aztán a következő munkafolyamatot kell előkészíteni, a munkát elvégezni, mert nem lehet olyan perce a nyolc órának, akármilyen akadály is jön közbe, hogy ne találja dolgot az ember. Egyszerű szavak ezek, nem valami különleges, módszert mutatnak meg, hanem körültekintéssel és lelkiismerettel végzett munkának a módját. És Ziegler elvtárs kiemelkedő teljesítményének ebben van a titka.

Róla írva végezettől csak annyit tegyünk hozzá, hogy a legutóbbi eredménye 163 százalék volt, és ebben a hónapban nem fogja alább hagyni. Ugyanakkor már későbbiek a negyedik negyedév utolsó hónapjára, decemberre, amikor még szebb eredményekkel akarja koronázni eddigi teljesítményeit. Biztosan sikerül is neki, hiszen jó munkamódszere van hozzá. — Az akaratereje, meg a lelkiismerete, becsületesen végzett munka. És erről vegyünk példát a többiek is.

Schaller András most is példát mutat

Van-e értelme olyan ember tervei felől érdeklődni, aki már hosszú évek óta rendszeresen szavak nélkül is, a munkájával bizonyítja, hogy mit akar. Schaller András vójár, a „Szakma kiváló dolgozója”-nak nevével eredményeiben ismertük meg. A legutóbbi sikere, amiről beszámoltunk, az éves terv befejezése volt. Most meg a további terveit illetően kíváncsiskodunk.

Schaller András elvtárs helyett az első választ ismét a gyakorlat adja meg. Most jött fel ugyanis a bányából, ahol három műszakot dolgozott egyfolytában. Nagy szerelést végeztek, hogy minél előbb megkezdhesse a szelést. Ez az erőt és akaratot megkövetelő teljesítmény már magában is sokat elárul a terveiből. Továbbra is azon van, hogy minél több szelést termeljen az országnak. — Röviden, mindent ebben az egy mondatban lehetne összefoglalni. Azért, hogy ezt elérje, ismeri a tennivalóit is, amit sorrend szerint így lehetne összefoglalni. Biztosítja a saját szakmai továbbfejlődését. Régen azt tartotta a közmondás, hogy „A jó pap is holtig tanul”. Schaller elvtárs ezt úgy módosította, hogy nincs az az élenjáró bányász, aki nem tanul-

hatna új fogásokat, aki nem fejleszthetné tudását. Előreléptető az új módszereket és a rövidesen megkezdődő lömestéri tanfolyamon ő is részt vesz. Saját továbbképzésével párhuzamosan — csak úgy mint eddig — elősegíti mások továbbfejlődését, hathatósan hozzájárul az új bányász neveléséhez. A kérdésre: hogyan akarja ezt megvalósítani, röviden adja meg a választ: „Elméletileg és szakmailag egyaránt tanítom őket. A lapátolástól, a biztosításon keresztül egészen a szén jóváteréséig meg kell ismerni a szakma minden fortélyát.”

A végére maradt, pedig van egy legközelebbi terve is. Befejezte már ugyan az éves tervét, mégis erősen gyürkőzik a negyedik negyedév utolsó hónapjának, a decemberi hónap sikeres megvívására. Úgy szeretné befejezni az esztendő, hogy teljesítményeinek növelésével, több szén termelésével segítse a trószti lemaradás behozását. Együttal megszerzi az első eredményeket, a saját tervére is. A következő évre, az 1956-osra. Mert Schaller András távolabbi terve, hogy azt még korábban befejezi, mint az ideit. Hiszünk, hogy úgy, mint eddig, ez a terve is megvalósul.

Nem javult a csákányellátás

Régi és megoldásra váró nehézség köz tartozik a csákány ellátás megjavítása. Az első hiba, amiről már többször beszéltünk, hogy csak egyetlen műszakban éleznék csákányt. Azonkívül a csákányraktár sincs megfelelő helyen az át-

lós ereszke fejen. Nagy megkönnyítést jelentene a gondoskodás a csákányok rendszeresebb élezéséről. A csákányraktár is közelebb kellene hozni a Beszáló-aknának.

Szabó István.